

ลิขิตชีวิต

นำเสนอเมื่อ : 17 มิ.ย. 2552

ข้คิด...เพื่อชีวิตที่ดี

การดูดวงชาตาราசி หรือโหราศาสตร์ เป็นเรื่องที่ดี หากเรานำผลการทำนายมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต เพื่อมิให้เกิดความประมาท อย่างน้อยยังเพิ่มขวัญและกำลังใจสำหรับผู้ที่ตกอยู่ในภาวะที่จิตตกต่ำ แต่มิใช่ดูด้วยความหลงมงาย เพราะทุกสิ่งมีทั้งด้านดี และด้านเสีย อยู่ที่การมองของแต่ละคน

ทุกคนล้วนมีชาตาชีวิต อันเกิดจากการกระทำกรรมที่ดี และไม่ดี(กุศล และอกุศล)ทั้งในชาติที่แล้วและชาตินี้ จึงมีเจ้ากรรมและนายเวรทุกคน เหตุที่ชีวิตจะมีเคราะห์กรรม หรือโชคนั้นก็ล้วนมาจากเจ้ากรรมและนายเวรนั่นเอง และจะมีวิธีแก้ไขชาตาชีวิตหรือไม่

ท่านเหลียวผ่านได้ให้อวาทแก่ลูกว่า หากฟ้าจะประทานความเจริญรุ่งเรืองแก่ใคร มักจะประทานสติปัญญาให้ก่อน เมื่อมีสติปัญญาแล้ว คนที่เจ้าอารมณ์ก็จะเปลี่ยนเป็นคนที่ควบคุมอารมณ์ได้ คนที่อวดดีก็กลายเป็นคนถ่อมตนได้ เมื่อพัฒนาตนเองได้แล้วฟ้าย่อมประทานบุญวาสนาให้

นอกจากนี้ท่านยังได้กล่าวถึงนักศึกษาช่างคนหนึ่งที่ เป็นคนมีความรู้ความสามารถดี แต่เมื่อเดินทางไปสอบจอหงวนแล้ว ปรากฏว่าสอบตก และโทษกรรมการว่าไม่มีความรู้ เห็นหลวงจีนยิ้มก็ยิ่งโกรธให้ ต่อมาจึงมอบตัวเป็นศิษย์หลวงจีน และหลวงจีนได้สอนนักศึกษาช่างไว้

หลวงจีน สอนว่า การสอบไล่ได้หรือไม่ ล้วนขึ้นอยู่กับชาตาชีวิต ถ้าชาตาไม่ดี แม้จะเขียนบทประพันธ์ได้ดียังไรก็สอบไม่ได้ จึงต้องแก้ไขที่ตนเองเสียก่อน

นักศึกษาช่างถามว่า หากขึ้นอยู่กับชาตาชีวิตแล้ว จะแก้ไขได้หรือไม่ ?

หลวงจีนสอนว่า ฟ้าประทานชีวิตให้เรา แต่ชาตาชีวิตเราต้องสร้างสมเอง หากกระทำแต่กรรมดี มีศีลธรรม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ยิ่งไม่มีผู้รู้เห็น ก็ยิ่งเป็นกุศลมหาศาล เมื่อเราสั่งสมความดีจนเต็มเปี่ยมแล้ว เราต้องการชาตาชีวิตอย่างไรก็ได้ทั้งนั้น

นักศึกษาช่างจึงปรารภว่า ข้าพเจ้าเป็นคนจน จะมีปัญญาช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างไร ?

หลวงจันชี้แจงว่า การทำความดีต้องเริ่มที่ใจ
มุ่งแก้ไขตนเองเสียก่อน เช่นการอ่อนน้อมถ่อมตน ก็ไม่ต้องใช้เงินเลย

หลังจากนั้นนักศึกษาเช่าจาง จึงเริ่มปฏิบัติตนเสียใหม่
ลดความหยิ่งผยองลงไปทุกวัน เพิ่มคุณธรรมให้กับตนเองมากขึ้น
ครั้นอีกสามปีต่อมา ก็สอบจอหงวนได้ตามความประสงค์ (โอวาทสี่ของท่านเหลียวฝาน :
เจ้อจันทง อัจพรรณ : หน้า 92-94)